

Iubirile căznite se ofilesc

Samoila

Leacuri
Pentru dorul de trăire,
Mieros și vag ca un ecou,
Nu mai găsești
La mănăstire,
Chiar dacă ți se dau
Cadou
Spre amintire.
Florile dalbe s-au topit
În vremea flască,
Sfinții,
Printre spini,
Au uitat
Să mai zâmbească
Și golul rățăcește
Prin tulpini
De iască.
Pe stăzi pustii,
Mucegăită ceață
Cade
Peste prestigiul silei
Aurii.
Tăcerile, prelungi și fade,
Se-ntind în suflete
Pierite-n acolade.
Văgăuni de cer pierdut
Se intuiesc
În răzvrătiri de nori
Posaci
În timp ce
Iubirile căznite
Se ofilesc,
Alimentând cohortele
De draci.